

Manus till videofilmen

”FAQ about Barbie, och The Beginning, of, Gen Girls, Removed from Box”.

Rollerna:

Pistol

Barbie

Barbiedocka

Alien

Actiongubbe

Grön gubbe

Pistol:

Berätta om Barbiedockan.

Barbie:

Dockan har en viktig roll att spela i utövningen av magi både idag och hos äldre kulturer. Hoppet om en transcendent magi har växlat från religion till vetenskap till konsumtion. Dockor marknadsfördes för första gången under renässansen. Fram till vår tid så föreställde de vuxna kvinnor. Det gjordes för att visa upp modeskaparnas varor och hårfrisörernas talang.

Babydocka:

Sedan kom babydockan, 1855.

Barbie:

Just det. Ni gjorde en stor succé, speciellt de av er som kunde gå, prata och gråta ”Mam- ma!” Det är inte mycket flickor kan göra med bebisar efter att de har gett dem mat, rapat dem och bytt deras blöjor. Jag tillverkades för att frammana en särskild sorts rollspel som gick utöver det mamma och familjtema som kännetecknar leken med babydockan. När småflickor sexualiseras, så ägnar de större och större uppmärksamhet åt den egna kroppen, innehållet i sina garderober och vad de har för hårfrisör... frisyra, förlåt, och hur de sminkar sina ansikten. Barbiedockan överdriver de här kvinnliga påbudena. Jag ger flickor oändliga tillfällen att klä mig, borsta och sätta upp mitt hår, och att placera mig i oändliga situationer tillsammans med deras lekkamrater... ”Men tänk om det skulle hända”, säger de... Om jag gör så eller så... tänk om...

Alien:

Vad har du för förhållande till Ken?

Barbie:

I tonåren så börjar många kvinnor låta sina liv kretsa kring en ung man. Medan de rör sig genom puberteten mot vuxenlivet så upptäcker flickor att deras popularitet i skolan, deras kvinnliga trovärdighet, och mycket annat beror på hur attraktiva de är för män, och deras förhållande till en speciell man. Därför ges mycket hög prioritet åt jakten på mannen i ditt liv, den ende. Och, ja, att gå ut med killar såklart. Att leka med Barbie, det är inte bara Barbie. Det finns Midge, det är min bästa vän. Det finns min syster Skipper och så Ken, såklart, som kommer med en hjärtformad chokladask i sin förpackning.

Actiongubbe:

När tillverkades du?

Barbie:

Jag är född i Los Angeles 1959, men jag är tillverkad i Kina. Barbie markerar ungdomskulturens intåg. Men jag avspeglar unga människors självständighet och köpkraft. Jag är en ikon! Inte bara för konsumismen, utan också för materialismen.

Babydocka:

Du anklagades för hedonism av kristna i USA när du först kom ut på marknaden.

Barbie:

Ja, det finns faktiskt fortfarande korkade glädjedödare till föräldrar som vill ge sina barn en Barbiefri barndom. Kapitalismen behöver det nya shockverkan för att sälja sina produkter, och lura i folk en falsk känsla av att vara unika och upproriska. Den uppmuntrar till att köpa allt möjligt och avleder deras energi från att verkligen försöka förändra det ekonomiska systemet eller det politiska.

Actiongubbe:

Vem tillverkade dig?

Barbie:

Jag tillverkades av Mattel, och den primära målgruppen, det är ju flickor i åldern... ja... mellan 3 och 12 år... Och sen deras föräldrar. Tonåringar leker idag inte med dockor. Som svar på det här så marknadsför Mattel dockor för samlare. Det finns två typer an samlare, det är RMFB:are och NRMFB:are. Det står för Removed from Box och sen Not Removed from Box. RMFB:are, de leker med oss. Det gör inte NRMFB:arna, de har oss kvar i originalförpackningen. Det är urtrist, fast det ökar en dockas marknadsvärde. Den mest berömda samlaren, det är filmstjärnan Grace Kelly, hennes dotter prinsessan Carolin. För en del samlare och många barn så är ju Barbie någonting magiskt. Med henne så kan drömmen bli verklighet.

Alien:

Människor är bara vad de har. De använder oss för att signalera sin individuella essens. Och dessutom tillskriva oss den, det får dem att känna sig mer mänskliga.

Pistol:

Du kan inte sära på fingrarna, ta tag i eller greppa saker. Du har ingen slida, du kan inte ens stå på egna ben. Önskar inte du ibland att du var gjord av kött och blod?

Barbie:

Vad jag representerar kan härledas från det som min plastiga image utesluter. Jag har ingen make, ingen dotter och ingen son. Jag har inte någon chef, inga lärare, ingen pastor, ingen rabbi, ingen överstepräst, och jag har inga grannar heller. Mitt liv kretsar inte runt någon annan än mig själv och mina vänner.

Grön gubbe:

Berätta om att vara en ikon.

Barbie:

Ingen frågar ”Vem är Barbie?”. Det som ger en ikon... eller, det som ger ikonerna liv, det är ett stort antal individers erfarenheter, minnen och deras fantasier. En ikon är ett exempel på de värden och uppfattningar och normer också, som finns i ett samhälle.

Babydocka:

Jag uppmuntrade småflickor att stanna kvar i moderskapets idésfär! Sen kom du, en anorektisk, trevlig, sexig karriärkvinna. Perfekt hår, snygga ben, felfria bröst. Älskvärd, positiv, stark och ambitiös. En god vän. Är inte en sådan perfektion skrämmande? Så mycket trevlighet. Är ditt budskap till barnen bättre eller sämre?

Barbie:

Ingen ikon representerar bara en dimension hos en kultur. Snarare så blir en ikon eftersom vi kan anpassa oss efter skilda individers behov och intressen. På en och samma gång så frammanar Barbie gemensamhet och olikhet, ett slags paradox. Det är på samma sätt med mode, det är både formism och individualism. Men till skillnad från Elvis, Marilyn Monroe, James Dean, Madonna, Michael Jackson, Frihetsgudinnan, Eiffeltornet eller London Bridge så är jag en fantasiikon, som Läderlappen. Mitt bidrag till kulturen, det är att låta människor bete sig som om någonting är verkligt eller sant trots att de vet att det inte är det. Och det gör jag genom att överdriva det verkliga, det möjliga eller tänkbara.

Babydocka:

Många drag queens är stolta över att nämna dig som inspirationskälla.

Barbie:

Mmm... Av de som samlar på Barbiedockor så är 75 % mellan 35 och 64 år, och 10 % är män. En del är bögar. Jag skulle faktiskt kunna vara en drag queen. Mina långa, långa ben och platta höfterna, det antyder att det är möjligt. Samma sak med min garderob, särskilt mina glittrande aftonklänningar och stilettklacker med kraftig... ja, min kraftiga sminkning som jag har, och mina blixtrande tiaror. Jag skulle också kunna vara en post-operativ transexuell. Som ikon för lesbiska eller bögar bevisar Barbie vad feminister har sagt i årtal, att kvinnlighet och manlighet är en konstruerad verklighet, det är en maskerad. Stereotyperna för hur kvinnor ska vara är helt enkelt endimensionella karaktärer, som, som har konstruerats efter en patris. Har du sett filmen The Matrix, patrisen? Den är jättebra, som en slags patriarkatrets... vad heter det... patriarkatets imatripulation. Jag skulle kunna vara en lipstick lesbian eller om jag bar Kens kläder, en butchflata. Jag skulle kunna vara bisexuell kvinna som en gång i tiden brydde sig om Ken, men numera föredrar Midge. Det faktum att jag varken har make eller barn, det antyder att jag inte satsar sådär helhjärtat på ett förhållande med Ken. Det är inte alls så att han har monopol för min uppmärksamhet. Kanske är den mest radikala möjligheten av alla ändå att jag är asexuell, sexig utan att vara intresserad av sex. Attraktiv utan att vara attraherad. Den optimala narcissisten.

Babydocka:

Och du är en sån där tjej som säger ”Pappa jag är uttråkad, köp mig en butik!”.

Barbie:

Ja visst! Jag är Baseball Barbie, Barbeque Barbie, Rappin´ roll... Rock n´Roll Barbie. Jag har rika föräldrar, jag har fattiga föräldrar, gifta, skilda, välmående, handikappade, sjuka och döda föräldrar. Pappa kan vara en spermadonator eller en pedofil. En del bryr sig om mig och andra inte. Jag hatar dom och jag älskar dom. Jag är den eviga tonåringen, fast inte när det gäller

mina yrkesval. Jag har haft så många karriärsbanor; sjuksköterska, doktor, brandsoldat, polis, astronaut...

Alien:

Astronaut, intressant! Jag skulle också vilja vara människa!

Barbie:

Jag har ett Drömhuis, ett Drömhuis DeLuxe, ett Kul- att- koka i kök, ett vardagsrum med öppen spis. Jag har en tonårings drömsovrums, jag har 13 hästar, 3 katter, kattungar, 5 hundar, valpar. Jag har också en tropisk fågel, en zebra, och sen har jag en giraff. Jag har en Austin Helay, en röd Ferrari, en tung Corvette och så en vit Porsche, en rosa Mustang och en röd Jaguar. En 10-växlad cykel och en Beach Bus. Jag har till och med en äkta minkpäls. Jag har rest över hela världen. Jag är norska Barbie, japanska Barbie, indiska Barbie och indian Barbie. Hon är faktiskt den enda som jag känner till som levereras med en bebis, och den kan inte vara min!

Babydocka:

Tror du på monogami?

Barbie:

Oavsett om dom är homosexuella eller heterosexuella, så grundar sig de flesta förhållanden på monogami. Men folk är inte puritaner på riktigt, de vänsterprasslar rätt vilt.

Pistol:

Jag tror inte nödvändigtvis att människor är monogama.

Alien:

Jag har hört att människor knappast var mer anständiga än djur, förr i tiden alltså, innan staten, privategendomen och kärnfamiljen uppstod. Att män hade massor med fruar, och kvinnor hade massor med män.

Barbie:

Ja just det. Punaluanfolket som bor på Sandwichöarna. Det finns i och för sig ingen Punaluan Barbie. Men historiskt sett så uppkom monogamin för att säkerställa arvsrätten, att den överfördes på mannen. Det är lätt att veta vem modern är, men fastställa faderskapet, det är svårt om man inte har strikta förbud mot kvinnlig sexualitet.

Babydocka:

Äktenskap och skaffa barn är fortfarande normen, fast jag tror inte att äktenskap eller långvariga förhållanden är särskilt sexuella. Det blir mer som vänskap efter ett tag. Jag tror att många människor känner så här; det här är inte vad jag vill ha, men vad är det jag vill ha egentligen?

Alien:

Samhällsmodellen där man klamrar sig fast vid en person är så obalanserad. Ingen kan göra allt för dig, inte ens den ende.

Pistol:

Men, man skulle kunna skapa ett nytt samhälle där man fick vara fri från det där tvånget.

Barbie:

Det låter 60- tal det där. Nu på 90- talet så tror folk inte på storskaliga revolutioner längre.

Pistol:

Men kanske har män svårt, kvinnor också, att fullständigt förnimma och lita på sina känslor och kroppar. Det skulle vara kul att uppleva det, kär och kåt. Hur det är att få en totalt tillfredställande orgasm.

Barbie:

Det måste vara något helt speciellt. De älskar att knulla och de hatar ju faror.

Pistol:

Men varför i så fall är de så våldsamma och aggressiva?

Babydocka:

Och inte särskilt bra på säker sex, det är väldigt konstigt.

Alien:

Drivkraften bakom deras civilisation tycks vara ren girighet och rikedom. Fast inte samhällets rikedom utan den enskilda individens. De leker med oss en stund och sen slänger dom bort...

Barbie:

Jag är produkten av ett samhälle som sätter stort värde på den romantiska kärleksmyten, och mamma, pappa och 2- barnsfamiljen.

Pistol:

Kanske har det ekonomiska orsaker...?

Barbie:

Ja säkert... all den här reklamen som handlar om romantisk sexig kärlek och på samma gång så hör man talas om vänner och vänners bekanta som jämt och ständigt skiljer sig. Det är som om kravlös kärlek skulle vara någonting som, som fanns bara mellan föräldrar och barn. Vuxna verkar inte, verkar bara inte klara av det. Det finns inga bra förebilder när det gäller att hantera det icke monogama.

Babydocka:

Det är okänd mark för människorna, speciellt med tanke på att det inte alls är länge sedan som män och kvinnor kläckte jämlikhetstanken.

Barbie:

Den romantiska kärleksmyten, den bygger på att kvinnor är svaga och underkastar sig. Men det är förklaringen till väldigt mycket manlig sexualitet. De klarar inte av kvinnor som bara "Okej, ut med det nu!". Patrisen behåller män och kvinnor i sitt våld.

Alien:

Män verkar fortfarande hålla fast vid uppfattningen att all kvinnlig sexualitet passar in på en av två arketyper, antingen hustrun/modern eller horan.

Barbie:

Jag är ingendera, för jag är gudinnan. En kärleks- och sexgudinna. Titta bara, jag är lika otroligt fantastisk som ni är orealistiska.

Alien:

Fast vad är kärlek? Två människor som äger varandra?

Pistol:

Människor är så mycket för att äga! Och så är dom avundsjuka! Vi vet ju alla hur barn är när dom leker.

Barbie:

Ja, det kan vara skrämmande att bli kär, men mig kan det inte ta livet av. Det är ingen sjukdom, det är ingen mental underkastelse, det är ingen arbetsprincip för identitetskapande. Det är självutgivelse! Oavsett om det gäller krämig vaniljsex eller hardcore, iscensatt eller rituellt, så är det ju spirituellt.

Grön gubbe:

För att kommunicera med både passion och hängivenhet, måste man lära sig att vara en och åtskild. Speciellt måste killarna lära sig det. Man måste lära sig att ta avstånd från prefabricerade livsstilar. Bort från att äga, hitta identitet och integritet som är ens egen.

Barbie:

Dela med oss av varandra... Utan att smälta ihop med varandra!

Grön gubbe:

Försöka skaffa sig känslomässiga och sexuella förbindelser utan att trassla in dom i trygghet och ego.

Alien:

Istället för det där romantiska kärlekstjafset borde man prova på lite intensiv vänskap, vi kan kalla det knullskap. Att flörta och leka med varandra istället för att antingen hålla sig till en enda eller jaga efter engångsknull.

Actiongubbe:

Just det! Att leka handlar inte om att vinna eller förlora, det handlar om att leka med i spelet och att göra det bra!

Barbie:

Alltså, ni menar att istället för att ha en pojkvän eller flickvän som är den enda... och hålla mitt flörtande med nummer 2 och 3 hemligt så kan jag ha 3 som är den enda?

Grön gubbe:

Just det!

Actiongubbe:

Till att börja med.

Barbie:

Grymt! Bara tanken på det! En tredubbel dos av berusningen när man blir kär. Första 9½ veckorna skulle förmodligen ta kål på mig... Fast det låter toppen. Men hur får man in det i sitt liv? Det kommer att bli en massa med skrik och gråt och tandagnisslan, en verklig kamp.

Babydocka:

Och glöm äktenskap, det är olagligt, du vet!

Barbie:

Kom igen, jag är 40 år! Det har inte känts nödvändigt hittills. Visst, jag är romantiker, men jag är inte dum i huvudet!

Alien:

Jamen, så testa en solitär ormgropskärleksaffär då! Var är ditt trollspö?

Barbie:

(Barbie greppar sitt trollspö, en pensel) Farewell pair! Wanish into air! Let's play that solitary- snake pitch- love- affair!

Babydocka:

Att förbereda en sådan lek låter sig inte göras på nolltid. Kärleken är ju inte som Lotto, eller hur?

Barbie:

Jag måste hitta de rätta personerna.

Actiongubbe:

Ja, om nu Barbie är så populär, hur kommer det sig då att man måste köpa vänner till henne?

Barbie:

Men gå och pilla dig själv ditt missfoster! När jag shoppar så är det på allvar! Få se nu... Vi har ju Ken och Midge förstås... Vem mer...? Ana kanske, från simsällskapet? Nä... Tori? Hon är äventyrlig och rak på sak... Hon är både fantasifull och vågar och vill... Edgar är en riktig flörtis och ett sjuhelvetes ligg! Men hans son Tommy är en träkmåns...

Pistol:

Men jag då älskling?!

Barbie:

Ja men du är inte min typ!

Actiongubbe:

Let's make a Barbeque!